

за да опредѣли теченіе на время-то.

Отъ какъ ꙗко чловѣкъ обрѣнжалъ вниманіе-то си на слънце-то забѣлѣжилъ ꙗко че то тече двоіако, и начяло-то и свръшаніе-то на това теченіе не може да ся отличи а съвпада така гдѣто крайтъ става и начяло, и слѣдователно въ природѣтъ това теченіе нѣма ни начяло ни край, а непрестанно ся повтаря, всекогы редовно сиречь нити ся ускорява нити ся въспира.

Едно-то отъ тѣхъ два направленія на теченіе-то слънчево ꙗко е естествено и производя различны-ти времена, а друго-то ꙗко е дневно и прави дѣни и нощи, а трето-то ꙗко е мѣсечна-та на години, а четвърто-то ꙗко е степенни-ти члѣсти, а пето-то ꙗко е астрономическо, а шесто-то ꙗко е метеорологическо, а седмо-то ꙗко е бждѣтъ мѣрка за време, а осмо-то ꙗко е друго време.

Какво-то е естествено, а какво-то е дневно, а какво-то е мѣсечно, а какво-то е степенно, а какво-то е астрономическо, а какво-то е метеорологическо, а какво-то е бждѣтъ мѣрка за време, а какво-то е друго време. Какво-то е естествено, а какво-то е дневно, а какво-то е мѣсечно, а какво-то е степенно, а какво-то е астрономическо, а какво-то е метеорологическо, а какво-то е бждѣтъ мѣрка за време, а какво-то е друго време.

Ето оныя мѣрки, кои-то ни ꙗко посочила сама-та природа за лѣтосчисленіе-то и врѣменизмѣрение-то; нѣ природа-та не ни ꙗко показала гдѣ поченова теченіе-то на тѣхъ свѣтила и гдѣ ся свръшя трѣбѣ ли да поченемъ день-тъ отъ истокъ или отъ заходъ на слънце-то или отъ срѣдѣтъ